

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 22. novembar 2013. god.
Br.ref.:RK500/13

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI85/13

Podnosilac

N. T. SH. Q. D. "Driloni Commerce" Priština

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosovo, rev. E. br. 4/2010 od
21. januara 2013. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je N. T. SH. Q. D. "Driloni Commerce" privatno preduzeće iz Prištine, zastupljeno od strane advokata Sabrija Kryeziua iz Lipljana.

Predmetna stvar

2. Predmetna stvar zahteva podnetog Ustavnom sudu (Sud) je presuda Vrhovnog suda Kosovo, rev. E. br. 4/2010 od 21. januara 2013. god., koja je uručena podnosiocu zahteva 15. februara 2013. god.

Pravni osnov

3. Zahtev je zasnovan na članu 113.7. Ustava, članovima 47. Zakona i pravilu 56. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

4. Dana 13. juna 2013. god., podnosilac je podneo zahtev Sudu.
5. Dana 20. juna 2013. god., predsednik je imenovao sudiju Roberta Carolana za sudiju izvestioca i veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Snezhana Botusharova (predsedavajući), Kadri Kryeziu i Arta Rama-Hajrizi.
6. Dana 23. jula 2013. god., Sud je obavestio podnosioca da je njegov zahtev registrovan u Sudu.
7. Dana 23. jula 2013. god., Sud je obavestio i Vrhovni sud o zahtevu.
8. Dana 1. oktobra 2013 god., Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo Sudu preporuku o neprihvatljivosti zahteva.

Činjenice slučaja

9. Neodređenog dana, podnosilac zahteva je podneo tužbu Okružnom privrednom sudu u Prištini protiv dva privatna preduzeća za naknadu štete u iznosu od 616.478 evra.
10. Dana 8. juna 2009. god., Okružni privredni sud u Prištini je doneo presudu br. II.C br. 422/2008 i odbio tužbu podnosioca kao neosnovanu. U svom obrazloženju, Okružni privredni sud je, između ostalog, naveo da *“sud nije usvojio predlog tužioca [odnosno podnosioca] za izvođenje dokaza izvršenjem superveštačenja, jer podnosilac zahteva nije predstavio dokaze-račune tražene od strane finansijskog veštaka.”*
11. Dana 3. novembra 2009. god., podnosilac zahteva je uložio žalbu protiv gorenavedene presude, tvrdeći, između ostalog, da je njegov zahtev za superveštačenje *“bio odbijen bez ikakvog obrazloženja...”*
12. Dana 18. maja 2010. god., Vrhovni sud je doneo presudu Ae. br. 200/2009 i odbio žalbu podnosioca zahteva od 3. novembra 2009. god. kao neosnovanu. U obrazloženju, Vrhovni sud je naveo da *“na strani 3, poslednji pasus pismenog finansijskog veštačenja, proizilazi da je veštak 28. januara 2009. god.,*

kontaktirao sa zakonskim zastupnikom tužioca, i da je pravni zastupnik tvrdio da on ne poseduje drugu dokumentaciju u vezi sa sporom. Zakonski zastupnik nije predstavio dokumentaciju koju je tražio veštak... niti je izneo primedbe na dokumentaciju primljenu od strane prvotuzenog.“

13. Dana 17. juna 2010. god., podnosilac je podneo zahtev za reviziju protiv presude Vrhovnog suda od 18. maja 2010. god. Podnosilac je ponovio da je njegov zahtev za obavljanje superveštačenja, podnet Okružnom sudu, nezakonito odbijen.
14. Dana 21. januara 2013. god., Vrhovni sud je doneo presudu, rev. E. br. 4/2010, i odbio zahtev podnosioca za reviziju protiv presude Vrhovnog suda od 18. maja 2010. god., kao neosnovan. Vrhovni sud je potvrdio da *“tvrdnje u reviziji nisu održive... prema oceni ovog suda, žalbena presuda je jasna, obrazloženje sadrži razloge za presudne činjenice, a izreka nije kontradiktorna sa obrazloženjem i da je drugostepeni sud u svom obrazloženju pružio dovoljno odgovora... koje i ovaj sud prihvata.“*

Navodi podnosioca

15. Podnosilac zahteva tvrdi da je njegovo pravo na jednakost pred zakonom garantovano članom 3. Ustava bilo povređeno, jer je njegov zahtev za dodatno veštačenje odbijen.

Ocena prihvatljivosti zahteva

16. Kako bi bio u mogućnosti da reši zahtev podnosioca zahteva, Sud prvo treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove za prihvatljivost koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom o Ustavnom sudu i Poslovníkom o radu.
17. Sud primećuje da se u suštini podnosilac zahteva žali da je njegovo pravo na pravično i nepristrasno suđenje garantovano članom 31. Ustava, u vezi sa članom 6. stavom 1. Evropske konvencije o ljudskim pravima (Konvencija), bilo povređeno.
18. Član 31.1. Ustava navodi:

“1. Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.“
19. Sud podseća da je načelo jednakosti oružja deo šireg koncepta pravičnog suđenja u smislu člana 6. stava 1. Konvencije. Načelo zahteva “pravičnu ravnotežu” između stranka: da svakoj stranki treba dozvoliti razumna mogućnost da predstavi svoj slučaj pod uslovima koji je ne dovode u nepovoljniji položaj naspram protivničke strane (*vidi presudu ESLJP u slučaju Gorraiz Lizarraga i drugi protiv Španije, br. 62543/00, stav 56, ESLJP 2004-III*).

20. Sud smatra da načelo jednakosti oružja nije povređeno u ovom slučaju. Redovni sudovi su detaljno razmotrili tvrdnje podnosioca zahteva i doneli konkretne zaključke da podnosilac zahteva nije nikad predstavio neki dokaz koji bi opravdao davanje iskaza drugog veštaka. Dakle, nema dokaza koji bi potkrepili tvrdnju podnosioca.
21. Štaviše, Ustavni sud ne deluje kao sud četvrtog stepena, kada razmatra odluke donete od strane redovnih sudova. To je uloga redovnih sudova da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava (*vidi, mutatis mutandis, Garcia Ruiz protiv Španije [GC], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-I, vidi takođe rešenje o neprihvatljivosti u slučaju br. 70/11, podnosioci Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima, ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda, A. br. 983/08 od 7. februara 2011. god.*).
22. Konačno, podnosilac zahteva nije izgradio slučaj na povredi bilo kojeg od njegovih prava garantovanih Ustavom, niti je podneo neki *prima facie* dokaz o takvoj povredi (*vidi Vanek protiv Slovačke Republike, ESLJP odluka o prihvatljivosti zahteva br. 53363/99 od 31. maja 2005. god.*).
23. Iz toga proizilazi da je zahtev očigledno neosnovan u skladu sa pravilom 36. 1. (c) Poslovnika o radu, koje predviđa da „Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve f: c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan.“

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7. Ustava i pravilom 36. Poslovnika o radu, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- IV. Da OGLASI da ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Robert Carolan

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani